

Η Σημασία του Ανήκειν & η Εσωτερική Δέσμευση

Το ζήτημα του «ανήκειν» απασχολεί τον άνθρωπο από τα πρώτα του βήματα. Η ανάγκη να αισθανθεί ότι αποτελεί μέρος ενός συνόλου, ότι η ύπαρξή του δεν είναι απομονωμένη αλλά ενταγμένη σε έναν ευρύτερο κύκλο νοήματος, είναι βαθιά υπαρξιακή.

Ο άνθρωπος αναζητεί πάντοτε να ανήκει. Στον κύκλο της οικογένειας, στην κοινωνία, σε κάθε κοινότητα όπου βρίσκει συντονισμό καρδιάς και πνεύματος. Στον Τεκτονισμό, όμως, το «ανήκειν» αποκτά βαθύτερη διάσταση, μια ιδιαίτερη ποιότητα. Δεν είναι απλώς η παρουσία μας εντός του Ναού είναι η μύηση στην κοινή εργασία της Αδελφότητας, στο διαρκές οικοδόμημα του Εσωτερικού Ναού, η αποδοχή ότι συμμετέχουμε συνειδητά σε μια πορεία αυτογνωσίας και συλλογικής ανύψωσης.

Ανήκω στη Στοά σημαίνει πως καταθέτω τον ακατέργαστο λίθο μου, ώστε με τη βοήθεια της σφύρας και της σμίλης να τον λειάνω. Σημαίνει ότι συμμετέχω στην ανέγερση ενός οικοδομήματος που δεν είναι από μάρμαρο ή πέτρα, αλλά από ιδέες, αρετές και αδελφική αγάπη. Το ανήκειν είναι η θέση που λαμβάνω μέσα στον Κόσμο της Αδελφότητας, όπως κάθε λίθος βρίσκει το σημείο του μέσα στον Ναό.

Ανήκω σημαίνει ότι αναγνωρίζω πως η πρόοδός μου δεν είναι ατομικό επίτευγμα.

Σημαίνει ότι ο δικός μου αγώνας συνδέεται με τον αγώνα του Αδελφού μου.

Ότι η προσωπική μου καλλιέργεια επηρεάζει το σύνολο, όπως κάθε λίθος επηρεάζει τη σταθερότητα του οικοδομήματος.

Ωστόσο, το ανήκειν από μόνο του δεν αρκεί.

Η ουσία βρίσκεται στην εσωτερική δέσμευση.

Ο λίθος δεν παραμένει στη θέση του αν δεν τον συγκρατεί η εσωτερική δέσμευση. Αυτή είναι το κονίαμα που συνδέει όλα τα μέλη της Στοάς. Χωρίς αυτήν, ο Ναός θα κατέρρευε. Η δέσμευση είναι η υπόσχεση που δίνω πρώτα στον εαυτό μου και έπειτα στους Αδελφούς να εργάζομαι με τα εργαλεία της Σοφίας, της Ισχύος και του κάλλους.

Το ανήκειν χωρίς δέσμευση είναι σαν λίθος απλώς τοποθετημένος, μα όχι ενωμένος. Η δέσμευση χωρίς ανήκειν είναι σαν κονίαμα χωρίς πέτρα. Το ανήκειν χωρίς δέσμευση γίνεται τυπικότητα.

Η δέσμευση χωρίς ανήκειν γίνεται μοναχικό βάρος. Μόνο μαζί σχηματίζουν το στερεό οικοδόμημα.

Μόνο όταν τα δύο συναντηθούν αναδύεται η αληθινή αδελφότητα.

Εσωτερική δέσμευση σημαίνει ότι κρατώ το βλέμμα στραμμένο προς το Φως. Ότι δεν αρκούμαι στην τυπική παρουσία, αλλά προσπαθώ καθημερινά να είμαι ζωντανό μέλος του Ναού, να σιωπώ όταν πρέπει, να ομιλώ όταν ο λόγος ωφελεί, να εργάζομαι αδιάκοπα για τη δική μου τελείωση και τη στήριξη του Αδελφού μου. Εσωτερική δέσμευση είναι η αθόρυβη απόφαση να εργάζομαι πάνω στον εαυτό μου όχι επειδή το επιβάλλει ένας Τύπος, αλλά επειδή το απαιτεί η συνείδησή μου. Είναι η συνέπεια λόγων και πράξεων.

Είναι η ευθύνη που αναλαμβάνω ακόμη και όταν κανείς δεν παρατηρεί.

Ας θυμόμαστε ότι το έργο μας δεν είναι εξωτερικό, αλλά εσωτερικό και αέναο. Κάθε φορά που εισερχόμαστε στον Ναό, ανανεώνουμε τη διπλή αυτή υπόσχεση ανήκω και δεσμεύομαι. Έτσι μόνο ο Ναός μας θα είναι άφθαρτος, και η εργασία μας αληθινά τεκτονική.

Η δέσμευση αυτή δεν είναι στιγμιαία.

Ανανεώνεται καθημερινά — στις σκέψεις, στις επιλογές, στη στάση ζωής. Μετατρέπεται το ανήκειν από εξωτερική ιδιότητα σε εσωτερική ποιότητα.

Ίσως, τελικά, το ερώτημα που καλούμαστε να θέσουμε δεν είναι

«Σε ποια Στοά ανήκω;» αλλά «Πώς ανήκω;»

Ανήκω παθητικά ή ενεργά;

Με τυπική παρουσία ή με ουσιαστική συμμετοχή;

Με διάθεση προσφοράς ή με προσδοκία λήψης;

Το ανήκειν μας δίνει το πλαίσιο.

Η δέσμευση μάς δίνει το περιεχόμενο.

Και όταν τα δύο αυτά στοιχεία συνυπάρχουν αρμονικά,

τότε η εργασία μας αποκτά βάθος και διάρκεια.

Τότε η Στοά δεν είναι απλώς χώρος συνάντησης,

αλλά εργαστήριο εσωτερικής μεταμόρφωσης.

Ας στοχαστούμε ειλικρινά πάνω στη δική μας θέση

εντός του οικοδομήματος.

Ας εξετάσουμε όχι μόνο αν ανήκουμε,

αλλά αν δεσμευόμαστε.

Διότι η αληθινή Αδελφότητα γεννιέται εκεί όπου

η συνειδητή ένταξη συναντά την εσωτερική ευθύνη.

Ερωτήματα προς Στοχασμό και Διάλογο

1. Πότε αισθάνθηκα πραγματικά ότι «ανήκω» στη Στοά;

Ήταν αποτέλεσμα τυπικής ένταξης ή εσωτερικής μεταβολής;

2. Με ποιους συγκεκριμένους τρόπους εκφράζω την εσωτερική μου

δέσμευση στην καθημερινή μου ζωή εκτός Ναού;

3. Ποιο στοιχείο υπερισχύει σήμερα μέσα μου — το ανήκειν ή η

δέσμευση — και πώς πιστεύω ότι μπορώ να τα εξισορροπήσω;